

**DE RAAD VAN TUCHT  
VAN DE STICHTING  
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

De heer ..... wonende te ....., gemeente ....., hierna te noemen: "klager"

tegen

Mevrouw ....., kantoorhoudende te ....., hierna te noemen: "verweerster"

**1. Procedureverloop:**

- 1.1 Klager heeft op 18 maart 2014 bij het secretariaat van de Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsmediators, hierna te noemen: "vFAS", een klacht ingediend tegen verweerster. Verweerster heeft hierop bij brief d.d. 9 april 2014 gereageerd. Op 23 juni 2014 heeft het gesprek met de secretaris van de vFAS, zoals bedoeld in art. 4 van het klachtenreglement, plaatsgevonden.
- 1.2 Bij brief d.d. 19 augustus 2014 heeft klager een klacht ingediend bij de secretaris van de Raad van Tucht. Verweerster heeft hierop bij brief d.d. 26 augustus 2014 gereageerd. Klager heeft op deze brief van verweerster gereageerd bij brief d.d. 24 september 2014.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde gewisselde stukken.
- 1.4 Op 28 oktober 2014 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klager en verweerster zijn beiden verschenen. Verweerster werd ter zijde gestaan door haar echtgenoot, de heer.....

**2. Vaststaande feiten**

Verweerster is echtscheidingsbemiddelaar en lid van de vFAS. Op 7 februari 2014 is door klager een afspraak voor een bespreking in het kader van echtscheidingsmediation gemaakt, nadat er van te voren telefonisch contact was geweest tussen klager en verweerster voor een eerste afspraak daartoe. Onmiddellijk voorafgaand aan deze bespreking heeft de secretaresse van verweerster klager en zijn ex-echtgenote de bemiddelingsovereenkomst

alsmede de gedragsregels van de vFas overhandigd en hebben zij deze documenten doorgelezen in de wachtkamer. Daarna is de echtscheidingsmediation aangevangen. Die bespreking heeft ongeveer anderhalf uur geduurd. Op maandag 10 februari 2014 is een voorschotdeclaratie opgemaakt en naar klager en zijn ex-echtgenote verzonden. Bij brief d.d. 14 februari 2014 hebben klager en zijn ex-echtgenote verweerster bericht dat zij met onmiddellijke ingang diende te stoppen met haar werkzaamheden en dat er geen nota betaald zou worden. Op 20 februari 2014 heeft klager nog een aantal stukken opgehaald waarna verweerster op verzoek van klager op 3 maart 2014 een aantal stukken, dat zich nog in haar dossier bevond, naar klager heeft gezonden per aangetekende post.

### **3. Klacht**

- 1) Klager verwijt verweerster dat zij hem en zijn ex-echtgenote heeft overvallen door kort voor respectievelijk tijdens de bespreking de bemiddelingsovereenkomst respectievelijk en haar financiële voorwaarden te overhandigen. Klager had het beter gevonden indien hij deze ruimer van te voren had ontvangen.
- 2) Daarnaast verwijt klager verweerster dat zij niet heeft doorgevraagd naar de redenen voor de echtscheiding en dat zij het voor hen ook veel moeilijker heeft gemaakt dan het was. Klager en zijn ex-echtgenote hadden geen moeilijke echtscheiding. Dat laatste is volgens klager ook bewezen door de advocaat die de scheiding nu voor klager en zijn ex-echtgenote geregeld heeft. De hele aanpak van verweerster zinde klager niet.
- 3) Voorts neemt klager aanstoot aan de suggestie die verweerster bij hem heeft gewekt dat hij zijn ex-echtgenote zou onderbedelen en heeft hij ook veel moeite met de in het klachttraject geplaatste suggestieve opmerking van verweerster, dat hij met een ronkende motor voor haar kantoor zou hebben gestaan om bepaalde stukken op te halen, waaraan verweerster volgens klager dan weer aanstoot zou hebben genomen.

### **4. Verweer**

- 4.1 Verweerster verweert zich, stellende dat zij in het eerste gesprek slechts heeft opgeschreven wat door klager en zijn ex-echtgenote is verteld aan tafel. Ook heeft verweerster aangegeven dat klager zelf heeft gezegd dat hij zijn ex-echtgenote een schop onder de tafel had gegeven tijdens die bespreking omdat verweerster aan klager gevraagd zou hebben of zijn ex-echtgenote geen negatieve dingen over hem kon zeggen. Verweerster meent dat zij volgens de regels van de vFAS heeft gehandeld en bovendien heeft zij, om de zaak niet verder te laten escaleren, nimmer de met klager en zijn ex-echtgenote gevoerde bespreking in rekening gebracht en ook geen nadere invorderingsmaatregelen met betrekking tot de verzonden

voorschotnota getroffen. Verweerster is van mening dat het klager is die continu de confrontatie zoekt naar aanleiding van een anderhalf uur durend gesprek. De vragen die verweerster gesteld heeft in het gesprek moest zij stellen uit hoofde van haar functie. De constructie die klager en zijn ex-echtgenote voor ogen hadden, zou kunnen betekenen dat zijn ex-echtgenote zou worden benadeeld en zou ook in de praktijk op problemen kunnen stuiten. Het behoort tot de taak van verweerster als vFAS-mediator om klager en zijn ex-echtgenote hierop te wijzen ten einde problemen in de toekomst te voorkomen. Verweerster is ook verbaasd geweest over de reactie van klager na het eerste gesprek omdat dit op een prettige manier was afgesloten. Ten aanzien van de ronkende motor van de auto van klager die zij voor haar kantoor had waargenomen, heeft verweerster slechts haar constatering weergegeven, zonder daaraan een kwalificatie te willen geven.

## **5. Beoordeling van de klacht**

### Beoordelingskader

- 5.1 De Raad van Tucht toetst de klacht in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering vastgestelde gedragsregels voor scheidingsbemiddelaars, aan de inhoud van de bemiddelingsovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk bemiddelaar zich dient te houden.

### Inhoudelijke beoordeling

- 5.2 Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht als volgt. De wijze waarop verweerster haar cliënten laat kennis nemen van de bemiddelingsovereenkomst en van het door haar te hanteren tarief zou hen kunnen overvallen. In ieder geval lijkt dit met klager te zijn gebeurd. Echter, de Raad van Tucht is van oordeel dat dit niet als klachtwaardig handelen gekwalificeerd kan worden. Niet is immers gebleken dat dit van invloed is geweest op de inhoud van de eerste bespreking, die zowel naar de verklaring van klager als die van verweerster op een vriendelijke wijze werd afgesloten. De Raad van Tucht heeft uit het dossier noch uit hetgeen ter zitting is verhandeld kunnen afleiden dat verweerster in de eerste bespreking niet heeft gehandeld zoals het een behoorlijk bemiddelaar betaamt dan wel in strijd met de tussen klager, zijn ex-echtgenote en verweerster gesloten bemiddelingsovereenkomst. Het vorenstaande brengt mee dat dit klachtonderdeel ongegrond wordt verklaard.

Wel geeft de Raad van Tucht verweerster in overweging om haar (toekomstige) cliënten de bemiddelingsovereenkomst en de door haar gehanteerde tarieven voor haar werkzaamheden van te voren per post dan wel per e-mail te doen komen, zodat zij wat meer tijd hebben deze te bestuderen, alvorens tot ondertekening over te gaan. Mocht het toesturen van de hiervoor genoemde stukken en informatie voorafgaand aan de eerste mediationbespreking niet mogelijk of wenselijk zijn, dan is het aan te bevelen om deze stukken mee te geven aan de cliënten met het verzoek deze te bestuderen, waarna in de volgende bespreking tot ondertekening kan worden overgegaan.

- 5.3 Ten aanzien van het klachtonderdeel, dat de aanpak van verweerster in de ogen van klager helemaal verkeerd is geweest, overweegt de Raad van Tucht het volgende. Uit de stukken en hetgeen verhandeld is ter zitting is het de Raad van Tucht duidelijk geworden dat de stijl van mediation van verweerster niet overeenstemt met de wijze waarop klager graag de mediation had gezien. Uitgangspunt van een intake gesprek is dat zowel een mediator als haar cliënten bekijken of er een vruchtbare samenwerking mogelijk is. Verweerster dacht dat dit na afloop van het eerste gesprek wel mogelijk was, hetgeen ook is bevestigd door klager, die heeft aangegeven dat het eerste gesprek inderdaad plezierig is afgesloten. Klager is daarna anders over dit gesprek gaan denken, althans heeft eerst achteraf zijn bezwaren tegen de wijze van mediation door verweerster geuit. Dat is mogelijk en is een keuze die klager kan en mag maken en die dan ook kan leiden tot beëindiging van de mediation. Verweerster heeft vervolgens als een meer dan behoorlijke mediator gehandeld door het eerste gesprek niet in rekening te brengen, de voorschotnota niet te doen incasseren en bovendien te zorgen dat klager adequaat al zijn stukken kon terugkrijgen. Dat betekent derhalve dat ook het tweede klachtonderdeel ongegrond dient te worden verklaard.

- 5.4 Voorts heeft de Raad van Tucht uit het dossier dan wel uit hetgeen ter zitting is verhandeld niet kunnen afleiden dat verweerster klager er van zou hebben beschuldigd dat hij zijn ex-echtgenote zou hebben willen onderbedelen. Verweerster had de taak de regeling van klager en zijn ex-echtgenote kritisch te bekijken en mocht in dat kader, zeker in het eerste gesprek, vragen hierover aan klager en zijn ex-echtgenote stellen. Ook dit klachtonderdeel faalt derhalve.

Wat er zich verder heeft afgespeeld in de wijze van afhandeling van het overhandigen van stukken van klager, kan evenmin tot gegrondverklaring van het klachtonderdeel leiden. De belevingen van zowel klager als verweerster lopen hierover ver uiteen en het enige dat aan de Raad van Tucht is voorgelegd zijn die belevingen.

Slotom

- 5.5 Het bovenstaande brengt mee dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond dient te worden verklaard.

### **Beslissing**

Verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Aldus gewezen door mr. E.A. Mink, voorzitter, mr. P.J.W.M. Sliepenbeek en mr. I.H. Grandjean, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Den Haag op \_\_ november 2014 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter